

Poslovne banke smanjivši svoju dobit očekuju veće razumjevanje javnosti za svoju poslovnu politiku. Tako očekuju da građani shvate kako kamatne stope i nisu tako visoke kako im se prebacivalo, valutne klauzule su bile tek „osigurač“ kako njihovo poslovanje ne bi rezultiralo gubicima, nekamatni prihodi nisu rezultat njihove nezajažljivosti već fair cijene za izvršene usluge, itd.

Naš bankarski sustav nije se pripremio za ulazak na jedinstveno financijsko tržište. Još egzistiraju mnoge male banke koje, zbog ekonomije obujma, nikako da shvate da svaka poslovna aktivnost ima ulaznu cijenu. Cijena koja se mora platiti da bi se mogla igrati igra po pravilima zove se osnivački kapital. Mali osnivački kapital znači smanjenu mogućnost amortizacije kreditnih rizika.

Kriza znači povećanje kreditnih rizika, s jedne strane, i, s druge strane, urušavanje kreditnog tržišta ili, što je isto, smanjenje kapaciteta kreditnog tržišta. Male banke koje imaju, visoke fiksne troškove po jedinici poslovne aktivnosti nisu u stanju nositi se s velikim bankama. Tako je kriza katalizator u kojem „velike ribe jedu male ribe“. Činjenica da imamo isuviše velik broj malih banaka upućuje implicitnu kritiku centralnoj banci koja nije, ako treba i putem zakona, pokrenula proces objedinjavanja malih banaka. Usput rečeno hrvatsko kreditno tržište je toliko malo da ima mjesta tek za nekoliko banaka. Slovenski slučaj morao bi nam biti dobra pouka.

Međutim, vrag nije tako crn kako to izgleda na prvi pogled. Naime, rizik naplate kredita se je povećao pa su poslovne banke izvršile maksimalne rezervacije, što znači da dobit nije tako mala kako to pokazuju zvanični podaci. Vjerojatno bi rezervacije bile i veće da je ostvareno više dobiti. Tri najveće banke pozitivno posluju. Naprosto one su dovoljno velike da amortiziraju smanjenje naplate dospjelih kredita.

Ipak, vratimo se na trenutak rezervacijama. Dakle rezervacija predstavlja izdvajanje djela dobiti jer poslovne banke očekuju probleme u naplati kredita. Tako su rezervacije po svojoj prirodi vrlo bliske zaštitnoj kamati na kapital koju godinama predlažem a vladajući, bivši i sadašnji, ne žele o tome čuti ni riječi. Naprosto povrat zaštitne kamate izjednačio bi bankarski sustav i ostale sudionike u procesu reprodukcije. Ovako je bankarski sustav privilegiran. Osim toga u ovoj bezparici uvođenje zaštitne kamate na kapital povećalo bi stopu samofinanciranja što u našim

Vijest dana – poslovne banke smanjile dobit za četrdesetak postotnih poena

Autor Guste Santini

Srijeda, 21 Kolovoz 2013 15:29

uvjetima može značiti slamku spasa za mnoge tvrtke.